

JOULUYÖ JUHLAYÖ Himmeästi valaistussa huoneessa nukkui pieni lapsi matalassa sängyssään. Vuoteen vierellä vartioi kolmekätinen robotti. Päädyssä vilkkui konsolin ledit ja pikku ruutu näytti nukkujan hengityksen ja sydämen toiminnan. Hengityskäyrässä tapahtui hienoinen muutos joka aktivoi konepalvelijan, saaden sen hereillä olon edellyttämään valmiustilaan. Poika makasi liikkumatta paikoillaan, ja sitten ilman varoitusta, nopeasti kuin vieterilelu Jimmo ponkasi sängystään kiljaisten: - JOULUAATTO! - Hyvää huomenta. hoitajarobotti lausahti miellyttävän pehmeällä äänellä ja ojensi kolmea pihtikouraansa lasta kohti. Kone oli ohjelmoitu toimimaan maksiminopeudella, muttei sittenkään tavoittanut viisivuotiasta valvottavaansa. Jimmo sukelsi yhden käden ali, hyppäsi toisen yli, livistäen huoneesta ennenkuin metallipihdit kerkesivät tarttua yöpaidan helmaan. Jimmo kirmaisi yövaatteissaan ja pörröisenä työskentelytilaan. Perässä suristeli hoitorobotti huippunopeudella, yhdessä kourassa hiusharja ja toisessa hammasharja, kolmannessa roikkui päivävaatteet. Kone käskei elävää pysähtymään, turhaan. - Isii, tänään on jouluaatto. Eikös vain olenkin? - Joo joo, olehan hiljaa - Koska kuusi tuodaan? Jimmo hihkui miehelle, joka tarkasti puolihuolimattomasti navetan yötapatumafilmiä nopeutettuna. Toiselta päätteeltä näki reaaliajassa lypsyrobotin, ruokintavaunujen ja lantaraapan toiminnat, valinnan mukaan. Maitoanalyysi ja rehunseuranta piirtelivät omia käyriään ruuduillaan. Isäntä katsoi niitä yleensä vasta hälytyslamppujen käskiessä. Lapsenvahti ojensi kouransa ottaakseen pojan siistittäväksi, mutta Jimmo sukelsi karkuun. Poika pinkoi kaarevaa käytävää keittiöön. - Äitii, tänään on jouluaatto, saanko kinkkua? Baby-sitter-robo tavoitti valvottavansa. Kone raahasi rimpuilevan ja kiljuvan kakaran huoltohuoneeseen, jossa pesuysikkö suihkutti pojan. Sitten huoltaja roikotti suojattinsa lastenhuoneeseen kampausta ja pukemista varten välittämättä pätkääkään sadan besibelin kiljumisesta. Huone oli äänieristetty muita tiloista jo rakennusvaiheessa, joten penskan parkuna ja kiroilu eivät häirinneet vanhempien aamuaskareita. Siivottu ja rauhoittunut Jimmo palasi keittiöön missä äiti juuri näppäili leipuriin piparien ohjetta. Ruoka-annostelija sylkäisi kidastaan Jimmolle kuitumuroja ja vitamiinijuomaa. Poika aikoi nakata annoksen saman tien kompostorin luukkuun, mutta hoituri ennätti estämään teon ja pakotti lapsen nauttimaan terveysministeriön määräämän aamiaisen, viis ruuan mausta tai syöjän halusta. - Jäätelöä! Jimmo mankui nieleksien viimeistä lusikallistaan. - Olet syönyt jo tämän viikon jäätelöannoksen. Kone muistutti - Jimmo, tule hakemaan kuusta. Isä sanoi ovelta. Vesseli unohti riitansa koneen kanssa. Lapsonen lähti innosta pomppien ullakon portaille. Kuusi seiso paikallaan toisen ja kolmannen ikkunan välissä, juuri siinä mihin Jimmo oli viime loppiaisena kuusen asettanut. Kaksimetrinen vihreä torvelo ei kuusta muistuttanut, mutta ei Jimmo ollut koskaan muuta kuusta nähnytkään, paitsi kuvissa. Sen sijaan poika tiesi, että kääntämällä vipua torvelon oksat levisivät tuuheiksi viuhkoiksi joiden päälle voi heitellä kaikenlaisia koristeita. Mummi ja vaari olivat saapuneet fyysisesti vieraisille kuusen haun aikana. Jimmo viskasi koristelaatikon lattialle ja rynnisti mummin syliin halaamaan. Tunnollinen siivoojarobotti surrasi heti komerosta ja alkoi tarmokkaasti sulloa mahaansa koristenauhoja. Onneksi isä huomasi asian ja ennätti karjaista seis-käskyn ennenkuin kaikki koristeet ehtivät tuhoutua. Vaari katseli mietteliäänä kuusta ja totesi melkein itsekseen. - Kun olin Jimmon ikäinen, meillä oli yhtenä vuotena elävä puu. Niitä kasvatettiin silloin vielä kasvihuoneissa. - Kai niitä nykyisinkin saa, mutta ne maksavat omaisuuden ja ostoluvan saa kai vain ympäristöministeriön virkailijat sukulaisineen. Isä murahti. - Hei Anni, paistako sinä pipareita? Mitä terveystarkkailu siihen sanoo? Mummi keksi miniänsä toimet keittiön puolelta. - Sanokoot mitä lystää, kytkin nimittäin terveystarkkailun lomaohjelmointiin. Anni vastasi. Jimmo sieppasi juuri uunista esille tulleen pikkuleivän ja alkoi nakertaa sitä. Hoito-robo surrasi välittömästi toimiin, yrittäen estää epäterveellisen mässäilyn,

mutta myöhästy pojan väistellesä kokeneesti kurottelevia metallikäsiä. Isä komensi hoiturin seisomaan. Hän muutti koneen ohjelman juhlasäädöille, jotka sallivat tuhat joulea enemmän kuin arkiohjelma. Jimmo keksi lumisprayn säästyneitten koristeiden joukosta. Ensimmäinen koesuihkaisu osui seinään, sitten tähtäys muuttui robottia kohti. Hoiturirobotti yritti tavoittaa Jimmoa. Pojanvenkula kiepahti ympäri painaen edelleen sprayn nappia ja lumijäljitemä tuiskusi pyrynä puoliympyrän, päätyen vaarin naamalle. Hoituri sai Jimmon nutun selkämyksestä kiinni. Mummi liikkui ikäisekseen kettärästi ja nappasi spray-pullon haltuunsa ennenkuin koko olohuone peittyi nietoksiin. - Me taidammekin tästä lähteä takaisin vanhusten asuntolaan. Näin joulun kunniaksi luvattiin saunaan koivunlehtituoksuketta ja savuaromaattia - Koska pukki tulee? - Sitten kun pimenty, isä vastasi. Jimmo kävi sammuttamassa valot ja hihkui pimeyden laskeutuneen. - Ei ihan vielä. Äiti tokaisi valaisten asumuksen uudestaan. Äiti komensi robotin käyntiin ja viemään Jimmon kävelyllä. Jimmo kiemurteli ja kiljui koneen pukiessa saastesuojapukua ja hengityskypärää holhokkinsa ylle. Poika harasi kaikin voimin vastaan, mutta kone noudatti saamaansa käskyä ja kiskoi lapsen ulos terveysministeriön määräämälle kilometrin lenkille. Illalla, rentouttavan ja virkistävän kylvyn jälkeen perhe kokoontui juhlaillalliselle vitivalkoisella paperiliinalla silatun pöydän ympärille. Tarjoilusta huolehti robotti yhdessä kahden moottoroidun tarjoiluvaunun kanssa. Pöydän ääressä oli juhlan kunniaksi myös mummi ja vaari, tällä kertaa interaktiivisina hologrammeina. Jimmokin tiesi, että kotonaan mummi ja vaari näkivät ja kuulivat heidät kolmen kameran ja kahden mikrofonin välittämänä yhtä selvästi kuin olisivat todella istuneet samassa pöydässä. Ateria koostui soluviljellystä kinkusta. Siat oli kielletty ravinnonsäästäiläillä, koska siat käyttivät samaa ravintoa kuin ihminen ja suurimmalta osalta ihmisistäkin ruoka oli lopussa. Riisipuuron muodosti solukkoviljelty tärkkelysryyni, mutta maito ja juusto olivat aitoja, kuin rikkailla, sillä Jimmon perhe kuului maan sadan valitun maidontuottajan joukkoon. Jimmon perhe hoiti kymmenentuhannen villakon laumaa. Elukat olivat hyödyllinen yhdistelmä lammasta ja lehmää. Otus tuotti sekä villaa että maitoa ja lihaakin hyödyntäen mitä tahansa kasvillisuutta pajuista kortteisiin ja leviin. Villakot olivatkin ainoita sallittuja eläimiä näyttely- ja museotilojen ulkopuolella. Jimmo ei surrut teollista ruokaansa. Hän ylipäättään ei välittänyt paljoakaan ruuasta, ei ainakaan jouluaattona jolloin muutakin mukavaa oli tiedossa. Heti aterian jälkeen Jimmo alkoi riskata pukkia. Pukki saapuikin varsin pian näyttämään itsensä mummin ja vaarin paikalle hologrammiseinälle. Jimmo tuijotti suu auki suurta ja valtavan paksua miestä jolla oli napaan asti ulottuva parta. Pukki oli kerrassaan outo ilmestys karvanaamoineen, sillä hygienialait vaativat paljasta leukaa. Myöskin paksuus kummastutti ja toi sadunhohtoa, sillä terveysvalvonta säännösteli ravinnonsaantia ja pakotti liikkumaan, niin ettei kukaan ylittänyt ihannepainoa, - Hyvää joulua Jimmolle. Pukki sanoi ja hohotti päälle, ihan kuin elokuvissa. - Missä lahjat ovat? Jimmo kysyi tärkeimmän ensin. - Tukkuvarastossa. Lähetin ne rehukuorman mukana teille. Heipä sitten ensi jouluun, kiireinen pukki hihkui ja hohotti sammuttaen yhteyden. Jimmo säntäsi välittömästi hissiin ja hujautti kellariin. Pitkän tunnelin päässä avautui varastohalli. Lahjakasa oli trukkilavalla rehusäkkien vieressä. - Minä halusin oikean koiran. Sellaisen kuin elokuvissa on! Jimmo parkaisi kun suurimmasta paketista tuli vaaleanruskea tekoturkiksella päällystetty robotti joka haukkui ja heilutti häntäänsä. - Ei käy, eläviä koiria saa pitää vain eläintarhoissa ja muinaiselämää esittävisä halleissa. Terveysministeriö on kieltänyt elävien eläinten pidon ihmisasumuksissa. Jimmo alkoi purkaa muita paketteja ja unohti surunsa elävästä koirasta. Hän ihastui uuteen tietokonepeliin ja väriä vaihtavaan skeittilautaan. Vanhemmat avasivat pakettinsa ja saivat kumpikin uudet romaanilevykkeet sekä uudemman malliset suojapuvut ulkoilua varten. Loppuillaksi perhe kokoontui oleskeluhalliinsa. Hallin mukavuuksiin kuului

istujaa myötäilevät nojatuolit, leposohva ja seinäntäyteinen kolmiulotteinen telkkari jossa oli valittavana sata eri kanavaa. Viihdeyksikkö myöskin luki romaanilevykkeitä ja esitti ne haluttaessa näytelminä. Jättiläistelkkariin ilmaantui enkelikuoro joka lauloi " enkeli taivaan..." samalla kun kuoron taustalla näkyi idyllimaisema lampaineen ja paimenineen kedolla. Kuva vaihtui talliin jossa vauva kellotteli heinäkasalla. Näkymättömissä oleva basso luki evankeliumia. Kolmiulotteinen laajakuvatelkkari esitti ensimmäisen joulun tapahtumia traditionaaliseen tyyliin koska perhe oli valinnut perinnekanavan säestämään iltaansa. Kesken rauhallisen joulunvieton parkaisi summeri hälytyksen. Isä vaihtoi kanavaa, ja Beetlehemmin tallin tilalta näkyi kuva kotinavetan valvontamonitorista. Joku lehmistä oli juuttunut lypsyrobottiin ja uhkasi pilata verellään koko tankillisen maitoa. - Jouluyö, juhlayö, paimenilla yksin työ. murisi isä lisäten: - Ja samantekevää, paimensiko elikoita vai koneita, yöllä ja juhlan aikaan ne keljuilee kumminkin!